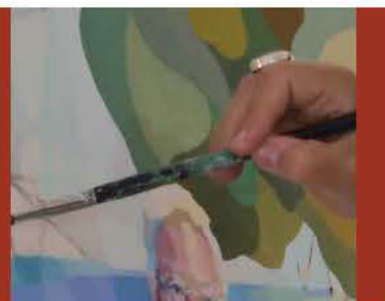

Νατάσα Μεταξά: Η ζωγραφική είναι για μένα σαν το οξυγόνο

- Δηλαδή;

«Όταν έχω να ζωγραφίσω κάτι, πέρα από το θέμα το οποίο με κινητοποιεί συναισθηματικά ή ιδεολογικά, λέω π.χ. θα ζωγραφίσω την τάδε φιγούρα που εμπεριέχει κάτι σημαντικό και δυνατό, το οποίο θέλω να μοιραστώ και να εκφράσω. Ο τρόπος με τον οποίο θα σχεδιάσω, θα εκτελέσω και θα απεικονίσω αυτή την φιγούρα, είναι ένα αισθητικό ζητούμενο που πιστεύω ότι όχι μόνο νοημαδοτεί το περιεχόμενο του έργου, αλλά και θέτει αισθητικά ερωτήματα. Αυτό είναι και το μαρτύριο του δημιουργού, που απομονωμένος στο εργαστήριο του, απογοητεύεται, γιατί όταν δημιουργεί δεν συνειδητοποιεί τι ακριβώς φτιάχνει. Γνωρίζει ότι το δημιούργημά του είναι μια προσωπική γραφή και αγωνιά να την κατανοήσουν οι άλλοι και εισπράξει κλειστές πόρτες. Γι' αυτό πρέπει πραγματικά ν' αγαπάς αυτό που κάνεις».

- Και δεν ειστε η μόνη, ανέκαθεν υπέφεραν και οι ξένοι μεγάλοι ζωγράφοι.

«Σωστά. Αν παρατηρήσει κανείς τα βιογραφικά των μεγάλων ζωγράφων που θαυμάζουμε, θα διαπιστώσει πως ένα πολύ μικρό ποσοστό από αυτούς τους καλλιτέχνες είχαν την τύχη, τις συγκυρίες, ή την δύναμη και κατάφεραν να ζουν με αξιοπρέπεια από τη δουλειά τους».

- Μετανιώσατε, για την επιλογή

σας ν' ασχοληθείτε με τη ζωγραφική και θα προτιμούσατε μια διαφορετική καριέρα;

«Σ' αυτό δεν τίθεται ερώτημα. Προσωπικά, μόνο δύο φορές στη ζωή μου σταμάτησα να ζωγραφίζω. Ήταν στιγμές πολύ μεγάλης πίκρας, όταν έχασα τον πατέρα μου και όταν χώρισα. Ήταν δηλαδή η απώλεια δυο πολύ σημαντικών ανδρών στη ζωή μου, που με έκαναν ν' αφήσω κάτω το πινέλο. Κι' αυτό για ένα διάστημα ολίγων μηνών. Δεν θα μπορούσα να κάνω διαφορετικά στη ζωή μου, για εμένα η ζωγραφική είναι οξυγόνο και αν δεν ζωγραφίζω, δεν αναπνέω, δεν μπορώ να υπάρξω χωρίς αυτό. Βέβαια, αυτή η επιλογή με έφερε πολλές φορές αντιμέτωπη με μεγάλες αντιξοότητες, καλλιτεχνικές και

έδωσε και μεγάλες χαρές, όπως η ικανοποίηση που εισπράτεις κατά την ολοκλήρωση ενός έργου ή όταν διακρίνεις στο βλέμμα του θεατή το λυτρωτικό συναίσθημα της πληρότητας που νοιώθει βλέποντας το έργο μου, η χαρά που νοιώθει αγοράζοντας το».

- Οι καλλιτέχνες πώς υποφέρουν την νέα κατάσταση της ελληνικής οικονομίας με τα Μνημόνια;

«Οι καλλιτέχνες υπέφεραν, υποφέρουν και θα υποφέρουν! Υποφέρουν για την αναγνώρισή τους και υποφέρουν για την αμοιβή τους. Βέβαια, στην Ελλάδα δεν είναι μόνο οι ζωγράφοι άνεργοι, οπότε συμπάσχει μαζί τους και ένα κομμάτι της κοινωνίας μας. Οι άνθρωποι οι οποίοι αγόραζαν Τέχνη πριν την οικονομική κρίση, είχαν μια παιδεία και μια οικονομική ευμάρεια σαν επιχειρηματίες, ανώτερα στελέχη σε ιδιωτική εταιρεία, στο δημόσιο, επιστήμονες κλπ. Αυτοί ήταν το αγοραστικό κοινό ενός καλλιτέχνη, μια κάστα ανθρώπων που έχει πληγεί θανάσιμα. Όμως, παρά την οικονομική κρίση που έχει πλήξει την μεσαία τάξη, κάτι γίνεται στην Αθήνα, που μετατρέπεται μέσα στην κρίση σε εικαστικό κέντρο.»

- Πώς συνέβη αυτό;

«Στην Ελλάδα της κρίσης πιο εύκολα μπορεί να πουληθεί ένα έργο των 30.000 ευρώ επειδή απευθύνεται σε μια άλλη οικονομική κλίμακα, ενώ είναι πιο δύσκολο να πουληθεί ένα έργο των 3.000 ευρώ. Έτσι οι καλλιτέχνες άρχισαν να εκθέτουν σε εναλλακτικούς χώρους εκτός γκαλερί, δηλαδή, εκτός από τους δημοτικούς χώρους, εκθέτουν σε μπαράκια, φουαγιέ θεάτρων, ή με την άδεια του Δήμου σε κλειστά λόγω της κρίσης κατάστηματα.»

Να ευχαριστήσω δημόσια την κα Μεταξά για τον πολύτιμο χρόνο που μου αφιέρωσε και με την ευκαιρία να αναφέρω ότι ανοίγει το εργαστήριο της στους λάτρεις της ζωγραφικής που επιθυμούν να δουν τα έργα της και σε όσους θα ήθελαν να συμμετέχουν στα εργαστήρια ζωγραφικής. Κατά την διάρκεια των εργασιών, παράλληλα με την ζωγραφική γίνονται αναλύσεις έργων τέχνης, προσέγγιση καλλιτεχνικών κινημάτων και τεχνολογιών με προβολές έργων που στοχεύουν στην κατανόηση της ιστορίας της τέχνης και στο ότι η ομορφιά στην τέχνη καθορίζεται από την ποικιλομορφία των προσωπικών εικαστικών καταθέσεων.

Για περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να επικοινωνείτε τις απογευματινές ώρες στο τηλέφωνο +30 697-47-68-668 και να επισκεφθείτε την ιστοσελίδα της www.metaxanatasha.com

Ο τρόπος με τον οποίο θα σχεδιάσω, θα εκτελέσω και θα απεικονίσω αυτή την φιγούρα, είναι ένα αισθητικό ζητούμενο που πιστεύω ότι όχι μόνο νοημαδοτεί το περιεχόμενο του έργου, αλλά και θέτει αισθητικά ερωτήματα.

οικονομικές. Αυτή είναι όμως και η χαρά της ζωής. Να ανακαλύπτεις λύσεις στα προβλήματα της ζωής και να προχωράς.»

- Η Τέχνη σάς έδωσε πίκρες;

«Ασφαλώς μού έδωσε πίκρες επειδή σαν καλλιτέχνης εικαστικός, πάντα διαμόρφωνα το δικό μου προσωπικό τρόπο γραφής, που δεν ήταν απαραίτητα της μόδας και έβρισκα κλειστές πόρτες στις γκαλερί. Όμως επέμεινα και παρέμεινα ζωγράφος. Σ' αυτό βοηθάει το γεγονός ότι ταξίδευω πολύ και εξακρίβωνω ότι αυτό που είναι μόδα στην Ελλάδα, δεν είναι απαραίτητα και στο εξωτερικό. Υπάρχει πλουραλισμός στην τέχνη, αρκεί να σταθείς τυχερός και να πετύχεις την συγκεκριμένη συγκυρία. Υπήρξαν εποχές που με ρωτούσαν «καλά, ζωγραφική κάνεις ακόμα;» και τους απαντούσα, βεβαίως, ζωγράφος είμαι. Αυτό ήταν μια δοκιμασία, αλλά επιμένω και στις κάρτες μου αναφέρω «ζωγράφος». Τώρα με τι μέσο ζωγραφίζω δηλαδή μπογιές ή digital art αυτό είναι κάτι που αλλάζει και εξελίσσεται. Η ζωγραφική όμως μου